

R1907 (page 290)

தாவீது மற்றும் யோனத்தான்

DAVID AND JONATHAN

1 சாழுவேல் 20:32-42

“சகோதரனிலும் அதிக சொந்தமாய்ச் சிநேகிப்பவனுமுண்டு.”

- நீதிமொழிகள் 18:24

பாவத்தினால் சபிக்கப்பட்ட இப்புமியில், உண்மையான நட்பு என்பது அழர்வமான மலராகக் காணப்படுகின்றது; மேலும் இத்தகைய நட்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளதென நிருபிக்கப் படுகையில், அந்த நட்பானது உயர்வாய் மதிக்கப்பட வேண்டும். இது தேவனுடைய சாயலின் ஓர் அம்சமாகும். சுயநலம் ஆளும் ஓர் இருதயத்தில், உண்மையான நட்பு காணப்படவே முடியாது; ஏனெனில் தன்னலம் குறுக்கிடப்படும் கணத்திலேயே, போலியும், வலுவற்றதுமான நட்பானது தனிந்துபோக துவங்கிவிடுகின்றது அல்லது (போலி நட்பின்) துரோகம் வெட்ட வெளிச்சமாகிவிடுகின்றது.

தாவீது மற்றும் யோனத்தானுக்கு இடையில் காணப்பட்ட நட்பானது நிச்சயமாகவே உண்மையான ஒன்றாகும்; ஏனெனில் இவர்கள் இருவரின் நட்பானது, சோதனையின் சூலையில் நிருபிக்கப்பட்டது; இன்னுமாக ஈனமான மனிதர்களால் ஒருபோதும் நிலைநிற்க முடியாத சோதனையான சந்தர்ப்பங்களின்கீழ், இவ்விருவரின் நட்பானது பல வருடங்கள் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தது. இந்த நட்பானது, ஒருவர் இன்னொருவர் பற்றிக் கொண்டிருந்த வெறும் விருப்பங்கள் மற்றும் கற்பனைகளின் அடிப்படையில் உண்டானதாயிராமல், ஒருவர் இன்னொருவரிடத்தில் கண்ட உண்மையான குணங்களின் அடிப்படையில் உண்டானதாகும்; அந்தக் குண இயல்புகளே, இவர்களது நட்பிற்குக் காரணமாயிருக்கும் கவர்ச்சிகளாகவும், பிணைப்புகளாகவும் காணப்பட்டன. இருவருமே தேவனுக்குப் பக்தியுள்ள மனுஷராய் இருந்தனர்; விசவாசமுள்ள புருஷராய் இருந்தனர்; தெரியமுடையவர்களாகவும், பராக்கிரமசாலிகளாகவும், சத்தியத்தையும், நீதியையும் அன்புகூருகின்றவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்; இந்தக் குண இயல்புகளை இவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் கண்டுகொண்ட காரியமே, இவர்களது ஆன்மாக்களை ஒன்றாய்ப் பின்னிப்பிணைத்தது.

இராஜாவாகிய சவுலின் முத்த மகனாகிய யோனத்தானே, இயல்பாய் அவரது அரியணையைச் சுதந்தரிக்க வேண்டியவராய் இருந்தார்; ஒருவேளை சவுல் தெய்வீக அதிருப்திக்கு ஆளாகவில்லையெனில், மேலும் இதன் காரணமாக தன் சந்ததிக்குரிய இந்தச் சிலாக்கியத்தினை பறிகொடுக்கவில்லையெனில், தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவில்லையெனில், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி யோனத்தானே, தன் தகப்பனுக்கு அடுத்தபடியாக இராஜாவாகியிருப்பார் (1 சாழுயேல் 13:13). யோனத்தான் தன் தகப்பனுக்கு விசவாசமுள்ள குமாரனாகவும், தேவனுக்கும் அவரது ஜனங்களுக்கும் உற்சாகம் உள்ள ஊழியக்காரனாகவும் காணப்பட்டார். தகப்பனுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட நெருங்கிய பிணைப்பானது, பல்வேறு விஷயங்களினால் வெளிப்பட்டது; அவை பின்வருமாறு: பெலிஸ்தர்களுக்கு எதிரான தனது திட்டத்தைத் தன் தகப்பனுக்கு இரகசியமாய் வைத்துக்கொள்வதன் மூலமாக மாத்திரமே, யோனத்தானால் தனது ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொள்ள முடியும் (1 சாழுயேல் 14:1). சவுலிட்ட

விநோதமான ஆணையானது, அவர் தன் குமாரனுக்காகக் கொண்டிருந்த பாசத்தை வலியறுத்துகின்றது (சாமுயேல் 14:39-44). தேவைப்படும் பட்சத்தில், தன் ஆணையினை நிறைவேற்றுவதற்குத் தன் பாசத்திற்குரிய குமாரனை, தான் பலிசெலுத்துவார் என்று சவுல் அறிவித்தார். ஆனால் கர்த்தர் யோனத்தான் பக்கத்தில் இருக்கின்றார் என்று கூறி, ஜனங்கள் அவரைக் காப்பாற்றினார்கள். தகப்பனுக்கும், குமாரனுக்கும் இடையில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் நெருங்கிய நம்பிக்கை காணப்பட்டது. யோனத்தான்: அப்படி ஒருக்காலும் வராது. நீர் சாவதில்லை, இதோ, எனக்கு அறிவிக்காமல் என் தகப்பன் பெரிய காரியமானாலும் சிறிய காரியமானாலும் ஒன்றும் செய்கிறதில்லை; இந்தக் காரியத்தை என் தகப்பன் எனக்கு மறைப்பானேன்? அப்படி இருக்கமாட்டாது என்றார் (1 சாமுயேல் 20:2). யோனத்தான் தன் தகப்பனிடத்தில் பெரும் செல்வாக்கு உடையவராய்க் காணப்பட்டார் (1 சாமுயேல் 19:6); இன்னுமாக ஆண்டவருடைய ஜனங்களை அவர்களது சத்துருக்களிடமிருந்தும், அவர்களை ஒடுக்குகிறவர்க் கிடமிருந்தும் காத்துக்கொள்ளும் காரியத்தில், தன் தகப்பனுடன் நன்கு ஒத்துழைத்தவராகவும் காணப்பட்டார்.

யோனத்தான் ஆண்டவரையும், அவரது ஜனங்களையும் அன்புகூர்ந்தார்; மேலும் அவர்கள் சார்ந்த விஷயத்தில் தேவனுடைய வல்லமையில் பலமான விசுவாசம் வைத்தவராகவும் காணப்பட்டார். கோலியாத் முன்னிலையில் தாவீது போய் நின்றதுபோன்று, யோனத்தானும் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தவராக, ஒருவேளை கர்த்தர் நமக்காக ஒரு காரியம் செய்வார்; அநேகம் பேரரக்கொண்டாகிலும், கொஞ்சம் பேரரக்கொண்டாகிலும், இரட்சிக்கக் கர்த்தருக்குத் தடையில்லை என்று கூறி, தன்னுடைய ஆயுததாரியோடுகூடப் பெலிஸ்தரின் தாணையத்திற்குப் போனார் என்று பார்க்கின்றோம். (1 சாமுயேல் 14:6)

யோனத்தான், இஸ்ரயேலின் சிங்காசனத்திற்கு முறையாக வரும் அடுத்த வாரிசாகக் காணப்பட்டபோதிலும், மேலும் இவருடைய ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படிக்குத் தாவீது அபிஷேகிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், யோனத்தான் இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், வயதில் முதிர்ந்தவராகவும், மேலும் தாவீது மேய்ப்பனாகவும் சுமார் 23-வயதை உடைய வாலிபனாகக் காணப்பட்டபோதிலும், இந்த அருமையான நட்புறவில், போட்டியின் ஆவியோ, பொறாமையின் ஆவியோ, வீண் பெருமையோ காணப்படவில்லை. இவர்கள் இருவருமே தங்களுடைய எளிமையான இருதயத்தில், கர்த்தருடைய நியமனம் ஞானமும், சிறந்ததுமானது என்று ஏற்றுக்கொண்டனர்; இன்னுமாகக் கர்த்தருக்கும் [R1908 : page 290] ஜனங்களுக்குமான தன் தன் பங்கையும், ஒருவர் இன்னொருவருக்கான தன் தன் பங்கையும் நன்கு ஆற்ற வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டனர்; ஆகையால் சவுல் அதிகாரத்தில் காணப்படும்படிக்குக் கர்த்தர் அனுமதிக்கும் காலம்வரையிலும், சவுல் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளின் விஷயத்தில், அவருக்கு யோனத்தான் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தார்; அதே சமயம் தனக்குப் பதிலாக ஆளுகைசெய்யும்படிக்கு யார் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்தவராக, நியமிக்கப்பட்ட அந்நபரைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், காப்பாற்றுவதற்காகவும் வேண்டி தன் ஸ்தானத்தின் அதிகாரத்தை யோனத்தான் நன்கு பயன்படுத்தினவராகவும் காணப்பட்டார்.

தனக்கும், தன் வீட்டாருக்கும் எதிரி என்று சவுலினால் கருதப்பட்ட தாவீதிற்கு எதிராகப் பொறாமையினாலும், காழ்ப்புணர்வினாலும், பகைமையினாலும், பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலும் சவுல் நிறைந்தவராகக் காணப்பட்டு, தாவீதைக் கொன்றுபோடும்படிக்குத் தொடர்ந்து முற்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்; இப்படிக் காரியங்கள் இருக்க, யோனத்தான் தன் சகல அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட வல்லமையினைக்கொண்டு,

தாவீதைப் பாதுகாத்தார் மற்றும் ஆதரித்தார், அதுவும் தன் சொந்த ஜீவனைப் பணையம் வைத்து இப்படிச் செய்தார். (1 சாமுயேல் 20:32-33)

சவுலைச் சேவிக்கும்படியாகத் தாவீது சவுல் வீட்டிற்கு வந்தார்; யோனத்தானுடைய மனம் இந்தத் தாவீதுடன் பினைந்தபோது, யோனத்தான் தாவீதைத் தன் ஆத்துமாவைப்போலச் சிநேகித்ததினால், அவனும் இவனும் உடன்படிக்கை பண்ணிக் கொண்டார்கள். (தாவீது கர்த்தரினால் அபிஷேகிக்கப்பட்டவர் என்பதையும், இராஜ்யபாரத்திற்கு வருவதற்குக் கர்த்தரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர் என்பதையும் அடையாளங்கண்டுகொண்டவராக) யோனத்தான் போர்த்துக்கொண்டிருந்த சால்லவையக் கழற்றி, அதையும், தன் வஸ்திரத்தையும், தன் பட்டயத்தையும், தன் வில்லையும், தன் கச்சையையும்கூடத் தாவீதுக்குக் கொடுத்தான் என்று வாசிக்கின்றோம் (1 சாமுயேல் 18:3-4). இவ்விதமாய்த் தேவனுடைய சித்தத்திற்குச் சகல விஷயங்களிலும் கீழ்ப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்ட இவர்கள் இருவரும், ஒருவருக்கொருவர் உண்மையுள்ள நட்புறவைக் கொண்டிருப்பார்களென உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டார்கள்.

தாவீது, சவுலின் முகத்திற்குத் தப்பி தன் ஜீவனை இரட்சிக்கும்படிக்கு ஒடும் முகாந்தரத்தில், யோனத்தானிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக்கொள்கையில், மீண்டுமாக நிரந்தரமான நட்புறவைக் கொண்டிருப்பதற்கு உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டார்கள். தாவீது தென்புறமான இடத்திலிருந்து எழுந்து வந்து, [R1908 : page 291] (யோனத்தானை நெருங்கி) தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து, (தன் நண்பனுடைய குணம் மற்றும் ஸ்தானத்தின் மீதுள்ள மிகுந்த மரியாதையினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக) மூன்றுவிசை வணங்கினான்; அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் முத்தஞ்செய்து அழுதார்கள்; தாவீது மிகவும் அழுதான். யோனத்தான்: நீர் சமாதானத்தோடே போகும்படிக்கு உம்மை அனுப்பிவிடுவேன்; கர்த்தர் என் தகப்பனோடு இருந்ததுபோல் உம்மோடும் இருப்பாராக. மேலும், (நீர் இராஜ்யபாரத்திற்கு வருகையில்) நான் உயிரோடிருக்கையில், நான் சாகாதபடிக்கு நீர் கர்த்தரின் நிமித்தமாய் எனக்குத் தயை செய்யவேண்டியதும் அல்லாமல், கர்த்தர் தாவீதின் சத்துருக்களாகிய ஒவ்வொருவரையும் பூமியின்மேல் இராதபடிக்கு, வேர் அறுக்கும்போதும், (பிற்காலத்தில் தன் சந்ததியினர் சிங்காசனத்தின்மீது உரிமைப்பாராட்ட முற்படுகையில், தாவீது சோதனைக்குள்ளாகலாம் என்று மனக்கண்ணால் யோனத்தான் கண்டவராக) நீர் என்றைக்கும் உமது தயவை என் வீட்டைவிட்டு அகற்றிவிடாமலும் இருக்கவேண்டும் என்றார். இப்படி யோனத்தான் தாவீதின் குடும்பத்தோடே உடன்படிக்கைபண்ணி, தாவீதையை சத்துருக்களின் கையிலே கர்த்தர் கணக்குக் கேட்பாராக என்று சொல்லி, யோனத்தான் தாவீதை மிகவும் சிநேகித்தபடியினால், பின்னும் அவனுக்கு ஆணையிட்டான், தன் உயிரைச் சிநேகித்ததுபோல அவனைச் சிநேகித்தான். (1 சாமுயேல் 20:13-17)

ஒருமுறை மாத்திரமே அவர்கள் மீண்டும் சந்தித்தனர்; ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிற்பாடு அந்தச் சந்திப்பு நடைபெற்றிருக்கலாம். அது சீப் வனாந்தரத்தில் நிகழ்ந்தது. சவுல் தாவீதைக் கொன்றுபோடும்படிக்குத் தொடர்ந்து அவரை வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தார்; தாவீதின் குழநிலையினை அறிந்துகொண்டவராக, மீண்டும் யோனத்தான் அவரைத் தேழிச்சென்றார். அப்பொழுது சவுலின் குமாரனாகிய யோனத்தான் எழுந்து, காட்டிலிருக்கிற தாவீதினிடத்தில்போய், தேவனுக்குள் அவன் கையைத் திடப்படுத்தி: நீர் பயப்படவேண்டாம்; என் தகப்பனாகிய சவுலின் கை உம்மைக் கண்டுபிடிக்க மாட்டாது; நீர் இஸ்ரயேலின்மேல் இராஜாவாயிருப்பீர்; அப்பொழுது நான் உமக்கு இரண்டாவதாயிருப்பேன்; அப்படி நடக்கும் என்று என் தகப்பனாகிய சவுலும்

அறிந்திருக்கிறார் என்றான் (மறுபடியும்) அவர்கள் இருவரும் கர்த்தருக்கு முன்பாக உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டார்கள். (1 சாமுயேல் 23:16,17)

இச்சம்பவத்தைக் குறித்த பதிவில், நாம் தவிர்த்துச் செல்ல முடியாதளவுக்குள்ள விலையேறப்பெற்ற பாடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைபின்வருமாறு:

(1) அழர்வமாகவே காணப்படும் என்றாலும், உண்மையான மற்றும் உறுதியான நட்புறவைக் கொண்டிருத்தல் என்பது சாத்தியமான ஒன்றேயாகும் என்பது காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) யாருடைய சித்தங்களானது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முழுமையாய் ஓப்புக்கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதோ, மேலும் யார் சத்தியம் மற்றும் நீதியின் உறுதியான கொள்கைகளினால் இயக்கப்படுகின்றனரோ, அத்தகைய உயர்பண்புகளுள்ள மற்றும் சுயநலமற்ற மனங்களுக்கு இடையே மட்டும், இத்தகைய உண்மையான மற்றும் நித்தியமான நட்புறவு நிலைக்க முடியும் என்பது சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) ஒருவேளை இம்மாதிரியான நட்புறவானது, யூத நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய மங்கலான வெளிச்சம் உள்ள காலங்களில் காணப்பட்டதெனில், சவிசேஷியுக வெளிச்சத்தின்கீழ் அதிகமாய்க் காணப்பட வேண்டும் எனும் காரியத்தையும் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது. அப்போதிருந்த அதே சூழ்நிலைகள் என்பது, இப்போது எல்லா வேளைகளிலும் அதேபோல் காணப்பட முடியாது என்பது உண்மை என்றாலும், அதற்கொத்த அநேகச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் இப்பொழுதும் காணப்படவே செய்கின்றன. போட்டி பொறுமைகள் ஏற்படுவதற்கும், தேவனுடைய சித்தம் மற்றும் நியமனங்களைப் புறக்கணித்து, சொந்த சித்தத்தையும், வழிமுறைகளையும் மாற்றாகக் கொண்டு வருவதற்குமான சோதனைகள் என்பது எப்போதும் காணப்படவே செய்கின்றன.

இம்மாதிரியான சோதனைக்கு உள்ளாகும்போது, யோனத்தான் மற்றும் சாமுயேலின் தலைச்சிறந்த உதாரணங்களை நினைவிற்குக் கொண்டுவருவோமாக. யோனத்தான் தேவனுக்குள் தாவீதின் கரங்களைப் பலப்படுத்தினவராக தாவீதிடம்: நீர் பயப்பட வேண்டாம் ... நீர் இஸ்ரயேலின் மேல் இராஜாவாய் இருப்பீர்; அப்பொழுது நான் உமக்கு இரண்டாவதாக இருப்பேன் என்று கூறினார் (1 சாமுயேல் 23:17). சாமுயேலும் தனக்குப் போட்டியாளாக வந்த சவுலைப் பற்றி, கர்த்தர் தெரிந்துகொண்டவனைப் பாருங்கள், சமஸ்த ஐனங்களுக்குள்ளும் அவனுக்குச் சமமானவன் இல்லை என்றார் (1 சாமுயேல் 10:24). ஆகையால் ஒரு வரையொருவர் கனம் பண்ணுவதில் முந்திக்கொள்வோமாக; கர்த்தருடைய சித்தமும், கர்த்தருடைய வழிகளின்படியான காரியங்களும் செழித்தோங்குவதில் களிக்கூருவோமாக!

தாவீது மற்றும் யோனத்தானுக்கிடையிலுள்ள நட்புறவானது, மகிழ்மையடைந்த சபைக்கும், தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் இவர்களுக்கு அடுத்தப்படியாக இருக்கப்போகும் பூமியின் பிரபுக்களுக்கும் இடையில் காணப்படப்போகும் அருமையான பரஸ்பர இணக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. இவர்களுக்கிடையே எந்த ஒரு பூசல்களோ அல்லது போட்டியோ அல்லது பொறுமையோ இருக்கப்போவதில்லை; ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய ஆச்சரியமான திட்டத்தில் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கணமுள்ள ஸ்தானத்தில் காணப்படுவதில் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பார்கள்; இன்னுமாக ஒருவரையொருவர் தங்களது உயிரெப்போன்று சிநேகிப்பார்கள். ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையில் சவிசேஷியுக சபை கிருபையின் முதலாம் ஸ்தானத்தைப்

பெறுபவர்களாகவும், கனத்தில் அடுத்ததாக முற்பிதாக்கள் இடம்பெறுபவர்களாகவும் இருப்பினும், இப்படி இருப்பதில் இவர்கள் களிக்கருவார்கள்; ஏனெனில் தெய்வீக ஞானமும், அன்பும் இப்படியாகத் திட்டமிட்டுள்ளது.

யோனத்தானுடைய வீட்டார்மீது தனது இரக்கத்தை நீக்குவதில்லை என்று யோனத்தானுடன் பண்ணின உடன்படிக்கையினைத் தாவீது நினைவுகூர்ந்து காணப்பட்டதுபோலவே (2 சாமுயேல் 9:1-13), முதலாவது முற்பிதாக்களையும், பிற்பாடு முற்பிதாக்களின் அதிகாரத்திற்குக்கீழே காணப்படப்போகும் பூமியின் குடிகள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பதற்குரிய தங்களது உடன்படிக்கையினை, மகிமையடைந்த சபையும் நினைவுக்கருவார்கள். சவுல் தாவீதை வேட்டையாட தூரத்தினதுபோல, நம்மைத் தீவிரமாய் வேட்டையாட (கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல்) சாத்தான் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கையில், நமக்கு மிகவும் உதவிகரமாய் இருந்துள்ள முற்பிதாக்களின் வாழ்க்கையானது என்றென்றும் நினைவில் வைக்கப்படும், அதாவது நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் தீர்க்கத்தரிசிகள் மூலமான முற்பிதாக்களின் அன்பின் ஊழியங்களும், இன்னுமாகத் தேவைக்கியுள்ள ஜீவியத்திற்கும், குணலட்சணத்திற்கும் அவர்கள் சிறந்த மாதிரிகளாகக் காணப்பட்ட காரியமும், என்றென்றும் நினைவில் வைக்கப்படும். (1 பேதுரு 5:8)
